

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

**RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.**

**A R R E S T**

-----

Nr. 86.153 van 21 maart 2000

A.72.096/VIII-1516

In zake : **HATZIZERVOUDAKIS** Ilias,  
Stelhainstraat 20  
3401 Landen,

tegen :

**DE POST.**

-----  
**DE RAAD VAN STATE, VIIIE KAMER,**

Gezien het op 19 november 1996 ingediende verzoekschrift, waarbij Ilias HATZIZERVOUDAKIS de nietigverklaring vordert van "de beslissing om de toepassing van voorlopige maatregelen, door de arbeidsgeneesheer geformuleerd in de vorm van aanbevelingen, niet te verlengen, een beslissing die concreet vorm heeft aangenomen door de terugkeer van het personeelslid naar zijn standplaats en door het bevel om een taak te volbrengen die niet conform de medische aanbevelingen is";

Gelet op arrest nr. 63.630 van 17 december 1996, waarbij de vordering tot schorsing en de vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen wegens uiterst dringende noodzakelijkheid worden afgewezen;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van mevrouw DEBUSSCHERE, eerste auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 28 september 1999, waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien verzoekers laatste memorie;

Gelet op de beschikking van 9 februari 2000, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij bepaald wordt dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 17 maart 2000;

Gehoord het verslag van mevrouw DAURMONT, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en van de heer PARENT, gegradueerde in de rechten, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van mevrouw DEBUSSCHERE, eerste auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat verzoeker met ziekteverlof was van 19 december 1995 tot 30 april 1996, en dat hij vervolgens van 3 mei 1996 tot 3 november 1996 tewerkgesteld is in het postkantoor van Brussel I, overeenkomstig de medische aanbevelingen; dat verzoeker ondanks nieuwe medische aanbevelingen van dezelfde aard als de voorgaande, reeds op 4 november 1996 teruggeroepen is naar zijn standplaats; dat die beslissing de bestreden handeling vormt; dat verzoeker en de verwerende partij op

de terechtzitting van 27 november 1996 gesteld hebben dat verzoeker niet meer naar zijn standplaats was teruggeroepen, maar dat hij sedert 20 november in een ander kantoor was tewerkgesteld, conform de medische aanbevelingen; dat bij arrest nr. 63.630 van 17 december 1996 de vordering tot schorsing en de vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen wegens uiterst dringende noodzakelijkheid bijgevolg zijn afgewezen;

Overwegende dat de verwerende partij excepties van niet-ontvankelijkheid van het beroep opwerpt, die ze als volgt formuleert :

- "1. verzoeker kan geen enkele definitieve beslissing aanvoeren die vóór 20 november 1996 ten aanzien van hem is genomen en die verband houdt met zijn aanstelling in een gepaste betrekking;
2. het beroep is op zijn minst inopportuun en voorbarig, gelet op het lopende overleg, dat op het punt stond uit te monden in een oplossing (...);
3. het beroep is sedert 20 november 1996 in ieder geval doelloos geworden";

Overwegende dat verzoeker in zijn wederantwoord stelt dat de overheid hem tussen 3 en 20 november 1996 gedwongen heeft ofwel zijn werk te hervatten, ofwel zijn afwezigheid te wettigen met een medisch attest; dat hij beklemtoont dat de overheid hem in de tussentijd in de stand verlof van ambtswege heeft geplaatst; dat hij van oordeel is dat het bevel om het kantoor van Brussel I te verlaten onwettig is; dat hij in zijn laatste memorie erop wijst dat hem op 12 november 1996 een tuchtstraf is opgelegd op de grond dat hij geweigerd had "het bevel in te vallen in Anderlecht 10" uit te voeren en dat hij een beroep daartegen heeft ingesteld bij de Raad van State (zaak G.A/72.774/VI-13.681, hangende);

Overwegende dat de bestreden beslissing, ook al wordt ze door de overheid als "voorlopig" bestempeld, gevolgen gehad heeft voor verzoekers administratieve situatie; dat hij aldus in de stand verlof van ambtswege

is geplaatst; dat die omstandigheid op zich al voldoende grond oplevert om het beroep ontvankelijk te verklaren;

Overwegende dat verzoeker een enig middel ontleent aan schending van artikel 71 van het administratief statuut van de personeelsleden van DE POST; dat volgens hem een personeelslid moet werken in een ander kantoor dan dat van zijn standplaats indien het er niet kan worden tewerkgesteld met inachtneming van de medische aanbevelingen; dat verzoeker eraan toevoegt dat de verwerende partij afbreuk doet aan zijn recht op arbeid, gewaarborgd door artikel 23 van de Grondwet, door hem in de stand verlof van ambtswege te plaatsen ten koste van zijn vakantiedagen, als hij weigert een werk uit te voeren dat strijdig is met de medische aanbevelingen;

Overwegende dat de verwerende partij daarop antwoordt dat het voornoemde artikel 71 een onderscheid maakt tussen de voorlopige beziging, opgelegd in het belang van de dienst, en de beziging toegestaan om medische, sociale of familiale redenen; dat ze betoogt dat de desbetreffende richtlijn DI 25 expliciet voorschrijft dat de adviezen van de arbeidsgeneeskundige dienst niet bindend zijn; dat ze eraan toevoegt dat het terugroepen van een personeelslid naar zijn standplaats niet gelijkstaat met een definitieve weigering om hem te werk te stellen in een betrekking die overeenstemt met zijn bekwaamheden, daar de voornoemde richtlijn voorziet in garanties : de werkgever verbindt zich ertoe snel met hem in overleg te treden om een oplossing te vinden, en de betrokken werknemer is verplicht afwezig te blijven onder de gelding van een medisch attest; dat ze beklemtoont dat in het onderhavige geval het overleg zonder verwijl is geregeld en verzoeker reeds op 20 november 1996 tewerkgesteld is in een betrekking die overeenstemt met de medische aanbevelingen;

Overwegende dat verzoeker in zijn wederantwoord stelt dat krachtens artikel 11, punt 4, van richtlijn DI 25 het werk van een personeelslid gedurende maximaal zes maanden kan worden aangepast, tenzij dat personeelslid na afloop van de vijfde maand vraagt dat de arbeidsgeneesheer een nieuw onderzoek verricht en zijn tijdelijke ongeschiktheid bevestigd wordt; dat hij uiteenzet dat zulks het geval was en eruit afleidt dat het bevel tot voorlopige beziging in het kantoor van Brussel I reeds op 3 november moest worden hernieuwd;

Overwegende dat verzoeker in zijn wederantwoord een tweede middel ontleent aan schending van artikel 29 van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven en van artikel 23, 1°, van de Grondwet; dat hij vaststelt dat het administratief dossier een nota d.d. 14 oktober 1996 bevat waarin bepaald wordt dat hij wegens de indiensttreding van arbeidscontractanten niet meer kan blijven werken in het kantoor waar hij voorlopig is tewerkgesteld; dat hij van oordeel is dat DE POST krachtens artikel 29 van de voornoemde wet van 21 maart 1991 weliswaar arbeidscontractanten in dienst kan nemen, doch dat zulks er niet toe mag leiden dat een vastbenoemd personeelslid van zijn ambtsuitoefening wordt afgehouden doordat hij verplicht wordt ziekteverlof te nemen of een werk te hervatten dat niet overeenstemt met de arbeidsgeneeskundige aanbevelingen;

Overwegende dat verzoeker de redenen laakt waarom hij in zijn betrekking is wedertewerkgesteld en niet in Brussel I is mogen blijven, waar hij gedurende zes maanden gewerkt had; dat hij onder meer verwijst naar de nota's van het hoofd van verkooppunt Brussel I, volgens welke het belangrijke personeelstekort opgevuld is door de indienstneming van arbeidscontractanten en geen betrekking vacant was waarin hij had kunnen worden tewerkgesteld; dat de indienstneming van een

arbeidscontractant in de betrekking die verzoeker tijdelijk vervulde, op zich aantoonde dat er wel degelijk een vacante betrekking bestond waarin verzoeker kon worden tewerkgesteld overeenkomstig de medische aanbevelingen; dat eruit volgt dat de beslissing om verzoeker te verplichten zijn afwezigheid te wettigen met een medisch attest, een beslissing die het gevolg is van de weigering om de voorlopige tewerkstelling van verzoeker te verlengen, niet deugdelijk gemotiveerd is; dat de middelen gegrond zijn in zoverre ze de motivering van de bestreden handeling laken,

## **B E S L U I T :**

### **Artikel 1.**

Vernietigd wordt de beslissing om de toepassing van voorlopige maatregelen, door de arbeidsgeneesheer geformuleerd in de vorm van aanbevelingen, niet te verlengen, een beslissing die concreet vorm heeft aangenomen door de terugkeer van Ilias HATZIZERVOUDAKIS naar zijn standplaats en door het bevel om een taak te volbrengen die niet conform de medische aanbevelingen is.

### **Artikel 2.**

De kosten, bepaald op 4.000 frank, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare  
terechtzing, op eenentwintig maart tweeduizend door :

|                    |                  |
|--------------------|------------------|
| de Hr. GEUS,       | kamervoorzitter, |
| Mevr. DAURMONT,    | staatsraad,      |
| Mevr. GEHLEN,      | staatsraad,      |
| Mevr. HONDERMARCQ, | griffier.        |

**De Griffier,**

**De Voorzitter,**

**M.-Cl. HONDERMARCQ.**

**J.-Cl. GEUS.**

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,  
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,  
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.